

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
87 0 P 002398 09 Rev
Banja Luka, 02.02.2011. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Rose Obradović, kao predsjednika vijeća, Darka Osmića i Stake Gojković kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. I. sina S. iz T., zastupanog po D. S. advokatu iz T., protiv tužene S. J. kćeri D. iz B., zastupane po punomoćniku N. K. advokatu iz T., radi razvoda braka, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Doboju 013-0-Gž-08-000 304 od 27.8.2008. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.02.2011. godine, donio je

R J E Š E N J E

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem Osnovnog suda u Tesliću 087-0-P-07-000 262 od 05.3.2008. godine odbijena je kao nedozvoljena protivtužba tužene u predmetnoj pravnoj stvari.

Drugostepenim rješenjem Okružnog suda u Doboju 013-0-Gž-08-000 304 od 27.8.2008. godine žalba tužene je uvažena i prvostepeno rješenje preinačeno tako što je protivtužba tužene odbačena kao nedozvoljena.

Blagovremenom revizijom tužena pobija drugostepeno rješenje zbog povrede odredaba parničnog postupka s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijano rješenje ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet odlučivanja u ovom parničnom postupku je zahtjev tužitelja za razvod braka zaključenog između njega i tužene dana 26.05.2005. godine pred MU u T.

Predmet odlučivanja je i protivtužbeni zahtjev tužene postavljen u odgovoru na tužbu za utvrđenje da joj pripada udio od ½ dijela na imovini poblize pobrojanoj u protivtužbi, a koja imovina je stečena u braku sa tužiteljem.

Ispitujući dozvoljenost protivtužbe u ovom parničnom postupku, prvostepeni sud je zaključujući da u konkretnoj situaciji nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 74.

Zakona o parničnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, br. 58/03, 85/03 i 74/05, 63/07 i 49/09. – u daljem tekstu ZPP) za podnošenje protivtužbe, tužbu odbio kao nedozvoljenu.

Odlučujući o žalbi tužene drugostepeni sud je nalazeći da prvostepeni sud nije mogao tužbu odbiti kao nedozvoljenu, primjenom odredbe člana 235. ZPP, u vezi sa odredbom člana 236. istog zakona, žalbu uvažio i prvostepenu odluku preinačio, tako što je protivtužbu tužene odbacio kao nedozvoljenu.

Odluka drugostepenog suda je na zakonu zasnovana.

Pravilno nižestepeni sudovi nalaze da zahtjev iz tužbe za razvod braka i zahtjev iz protivtužbe za diobu zajedničke imovine stečene u braku nisu u međusobnoj vezi, niti su ispunjeni drugi uslovi iz odredbe člana 74. ZPP, kako bi se u parnici za razvod braka moglo raspravljati i o zahtjevu iz protivtužbe za diobu zajednički stečene imovine bračnih supružnika.

Naime, odredbom navedenog člana propisano je da tuženi može u odgovoru na tužbu, a najdocnije na pripremnom ročištu da podnese protivtužbu, ako je zahtjev iz protivtužbe u vezi sa tužbenim zahtjevom, ili ako se ti zahtjevi mogu prebiti ili ako se protivtužbom traži utvrđenje nekog prava ili pravnog odnosa od čijeg postojanja ili nepostojanja zavisi u cjelini ili djelimično odluka o tužbenom zahtjevu.

Odlučivanjem o tužbenom zahtjevu za razvod braka sudovi rješavaju porodično-pravni odnos između bračnih supružnika, odnosno odlučuju o prestanku braka koja odluka ima statusni karakter, dok zahtjev i odluka o zahtjevu za diobu zajedničke imovine između bračnih drugova ima imovinsko-pravni karakter.

Istina je, da su brak i načini njegovog prestanka, kao i sticanje i dioba zajedničke imovine regulisani istim propisom - Porodičnim zakonom („Službeni glasnik RS“, br. 54/02 - u daljem tekstu: PZ). Međutim, bračni drugovi mogu u svako doba zajedničku imovinu sporazumno podijeliti kao i podnijeti tužbu za diobu te imovine, a odluka o zahtjevu iz tužbe ne zavisi od činjenice da li brak postoji ili je razveden, kao ni od činjenice da li je uopšte pokrenuta parnica za razvod braka. Osim toga, postupak u parnicama u bračnim sporovima posebno je regulisan odredbama Porodičnog zakona (član 65. do člana 78.), što ga čini posebnim postupkom a odredbe ZPP, se primjenjuju samo ako tim zakonom nije drugačije određeno (član 78. PZ), dok se na postupak za diobu zajedničke imovine primjenjuju isključivo odredbe ZPP, što bi istovremeno raspravljanje o zahtjevu za razvod braka i zahtjevu za diobu zajedničke imovine bračnih supružnika činilo složenim i bilo bi protivno načelu ekonomičnosti postupka.

Zbog navedenog i ovaj sud nalazi da nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 74. stav 1. ZPP, kako bi se u parnici pokrenutoj tužbom za razvod braka moglo raspravljati i o protivtužbi čiji zahtjev se odnosi na diobu zajedničke imovine istih bračnih supružnika. Zbog toga je pravilno drugostepeni sud primjenom odredbe člana 74. ZPP, preinačio prvostepeno rješenje i odbacio protivtužbu.

U svakom slučaju vrijedi napomenuti da ovakva odluka ne sprječava tuženu da podnese posebnu tužbu i pokrene parnicu za diobu zajedničke stečene imovine u braku sa tužiteljem.

Kako pobijano rješenje nema nedostataka na koje se ukazuje revizijom, niti onih na koje sud pazi po službenoj dužnosti, to je primjenom odredbe člana 248. ZPP, u vezi sa članom 254. istog zakona, odlučeno kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Rosa Obradović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić